

Les claus de 'La derrota' de Dídac Rocher

Repassem els detalls del darrer àlbum del cantautor maresmenc a partir de cinc punts

Dídac Rocher | Marta Huertas

Dídac Rocher va publicar el seu últim treball *La derrota* (Au! Records, 2020) el passat 13 de març, el mateix dia que es declarava l'estat d'alarma arrel de la pandèmia del Covid-19. L'àlbum té un punt de foscor i reflexió introspectives que semblen premonitòries d'aquesta situació, tot i així, l'entrega reorienta la particularitat musical de l'artista maresmenc cap a una atmosfera contundent que s'allunya de la sonoritat merament acústica dels anteriors treballs.

Aquesta vegada, **Rocher** confia un cop més amb Dani Ferrer com a productor i deixa les mesclades a càrrec de Joel Condal. *La derrota*, a més, també ha comptat amb el suport de totes les persones que han participat de la campanya de micromecenatge que tenia com a objectiu la mateixa producció del disc. Repassem cinc dels punts claus d'aquesta entrega:

1. El luxe de sentir-se derrotat

Rocher titula el treball amb un títol batedor, *La derrota*. "És una reflexió sobre el propi concepte. Tenim la tendència i pressió a mostrar-nos constantment positius, com si mai poguéssim permetre'ns el luxe de sentir-nos derrotats. Em semblava interessant posar el focus en el contrari", explica l'artista, que a més, bateja una cançó del disc amb aquest mateix nom, "La derrota".

El tema convida a la reflexió sobre l'abisme emocional, vital i existencial de quan apareix la sensació de sentir-se vençut, però també el gir que pot venir després d'aquesta, el ressorgiment i la sobtada habilitat per reiventat-se. El maresmenc fa el paral·lelisme amb el significat que té el terme en el llenguatge nàutic: "en nàutica, la derrota és el trajecte que recorre una embarcació des d'un punt 'A' fins a un punt 'B'. A la carta nàutica es traça la ruta que s'intenta seguir, però la modificació que se'n fa a causa dels imprevistos meteorològics o tècnics, és la derrota; el trajecte que s'ha acabat fent realment".

2. Profecia al confinament

La data de naixement de *La derrota*, 13 de març, serà recordada globalment com l'últim dia de 'llibertat' abans del confinament del país degut a la propagació de la pandèmia del Covid-19. Quedar-se a casa, anul·lar tots els actes i aturar tota activitat és una situació nova per a tota la població, però també per la música que acaba de veure la llum i no té l'oportunitat de lluir-se en directe, ni fer un seguiment de promoció habitual.

Per altra banda, tantes hores a casa motiva a escollir una banda sonora per a cada estona, i així és com es rep l'entrega de l'artista, un compendi que curiosament, obre amb el tema "L'espera" i acaba amb "Renéixer", i que sense haver pogut sonar a l'exterior, apareix en uns dies de tranquil·litat i temps d'estona musical.

Didac Rocher Foto: Marta Huertas

3. Lletres i versos

L'afecció de **Rocher** per la poesia ve de lluny. Ja s'hi fixava en els seus primers àlbums amb les musicacions de poemes de Carles Riba, de Ponç Pons o de Josep Palau i Fabre a *Porpra* (Gat, 2012). Però s'hi va endinsar sobretot en el seu últim treball discogràfic *El minotaure i Teseu* (Right Here Right Now, 2013), en què hi recull poemes de la tercera part del llibre *El caminant i el*

mur (1954) de Salvador Espriu.

En aquesta ocasió, el músic s'allunya d'aquesta vessant per deixar pas a les seves pròpies lletres. No obstant això, s'hi continuen trobant referències poètiques clau, com els versos de Francesc Garriga a "Retorn", o la integració de versos d'altres poetes com Paul Éluard i Luis Cernuda, camuflats entre cançons.

4. Road movies

"Un gènere cinematogràfic que sempre m'ha agradat és la *road movie*", reconeix el cantautor, que es serveix de les influències d'aquest gènere per la creació del videoclip del senzill "Arribar".

"Tenia molt clar que volia una sensació de viatge, de moviment, de deixar un lloc", assegura.

Rocher va recopilar les imatges enregistrades durant un viatge a Montréal durant el gener d'aquest any, on hi va anar a visitar el seu germà. Les imatges formen la seva pròpia *road movie* de trajectes en tren per Nova York i Montréal.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=HVxDSeKQP2Y>

5. Referències musicals

The war on drugs, **Madrugada**, **Radiohead** o **Dominique A**, en l'enfocament musical i la conversió cap a una sonoritat més elèctrica, o bé els catalans **Pau Vallvé** i **Ferran Palau** per la seva delicada contundència als directes són algunes de les influències musicals que han inspirat l'artista d'Arenys de Mar en el procés creatiu del nou àlbum.